

Księga Liczb

Rozdział 6

1. I mówił JAHWE do Mojżesza, rzekąc: 2. Mów do synów Izraelowych i rzeczesz do nich: Mąż abo niewiasta, gdy uczynią ślub, aby się poświęcili, i chcą się JAHWE poświęcić, 3. od wina i od wszelkiego, co upoić może, wstrzymawać się mają. Octu z wina i z któregokolwiek innego napoju, i cokolwiek z jagody winnej wytłaczają, pić nie będą. Jagód winnych świeżych ani suchych jeść nie będą 4. po wszystkie dni, przez które JAHWE ślubem są poświęceni. Cokolwiek z winnice być może, od roznki aż do jagódki, jeść nie będą. 5. Przez wszytek czas odłączenia jego brzytwa nie przejdzie przez głowę jego, aż wypełni dni, przez które się poświęcił JAHWE. Świętym będzie zapuszczeniem włosów głowy jego. 6. Przez wszytek czas poświęcenia swego do umarłego nie wnidzie 7. ani się i ojca, i matki, i brata, i siostry pogrzebem zmaże: bo poświęcenie Boga jego jest na głowie jego. 8. Po wszystkie dni odłączenia swego świętym będzie JAHWE. 9. A jeśliby kto umarł nagle przed nim, splugawi się głowa poświęcenia jego. Którą natychmiast ogoli onegoż dnia oczyszczenia swego i zasię siódmego, 10. a ósmego dnia ofiaruje parę synogarlic abo dwoje gołąbiat kapłanowi w weszcju przymierza świadectwa. 11. I uczyni kapłan jedno za grzech, a drugie na całopalenie, i będzie się modlił za nim, bo zgrzeszył nad umarłym, i poświęci głowę jego w on dzień. 12. I poświęci JAHWE dni odłączenia jego ofiarując baranka rocznego za grzech; wszakże tak, aby dni pierwsze wniwecz poszły, ponieważ splugawione poświęcenie jego. 13. Ten jest zakon poświęcenia: Gdy się wypełnią dni, które był ślubem postanowił, przywiedzie go do drzwi przybytku przymierza 14. i ofiaruje obiatę jego JAHWE: baranka rocznego bez makuły na całopalenie i owcę roczną bez zmazy za grzech, i baranka bez makuły ofiarę zapokojną, 15. i kosz chlebów praśnych oliwą zaczynionych, i kreplów bez kwasu oliwą pomazanych, i mokre ofiary każdego. 16. Które ofiaruje kapłan przed JAHWE i uczyni tak za grzech jako i na całopalenie. 17. A baranka ofiaruje ofiarę zapokojną JAHWE, ofiarując wespół kosz praśników i mokre ofiary wedle zwyczaju powinne. 18. Toż ogolony będzie nazareus przede drzwiami przybytku przymierza z włosów poświęcenia swego. I weźmie włosy jego, i włoży na ogień, który jest podłożony pod ofiarę zapokojnych. 19. I łopatkę uwarzoną barana, i chleb przez kwasu jeden z kosza, i krepel praśny jeden i da w ręce Nazareusza po ogoleniu głowy jego. 20. I wzięwszy je zaś od niego podniesie przed obliczem PANSKIM. A poświęcone, kapłańskie będą, jako mostek, który odłączyć kazano, i łopatka: potym może pić Nazareus wino. 21. Ten ci jest zakon Nazareusza, kiedy ślubi obiatę swą JAHWE czasu poświęcenia swego, oprócz tego, co najdzie ręka jego wedle tego. Jako był na umyśle ślubił, tak uczyni ku wykonaniu poświęcenia swego. 22. I mówił JAHWE do Mojżesza, rzekąc: 23. Mów Aaronowi i synom jego: Tak błogosławić będziecie synom Izraelowym, i rzeczenie im: 24. Niechaj ci JAHWE błogosławi i niechaj cię strzeże, 25. niech pokaże JAHWE oblicze swoje tobie i niech się zmiłuje nad tobą, 26. niech obróci JAHWE

twarz swoją ku tobie i niech ci da pokój. **27.** I będę wzywać imienia mego nad synmi Izraelowymi, a ja im błogosławić będę.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.